

ENERĢLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES

[ELEANOR SHARPSTON] SECINĀJUMI,

sniegti 2013. gada 12. septembrī (1)

Lieta C-174/12

Alfred Hermann

pret

Immofinanz AG

(*Handelsgericht Wien* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Sabiedrību tiesības – Direktīva 77/91/EEK – Akciju sabiedrības atbildība – Ieguldītāja, kurš paauļas uz neprecīzu informāciju, aizsardzība – Tāda valsts tiesiskā regulējuma saderība, kas paredz akciju iegādes darījuma atcelšanu

1. Gadījumā, kad ieguldītājs iegādājas akciju sabiedrības akcijas sekundārā tirgū (proti, tas nenotiek minētās sabiedrības akciju kapitāla palielināšanas rezultātā) un vēlāk apgalvo, ka informācija vērtspapīru prospektā, uz kuru viņš pārvies, izdarot minēto pirkumu, nav bijusi nepilnīga, ne patiesa, vai tiesa var likt sabiedrībai atcelt lūgumu, tādējādi prasot tai atpirkt pašai savas akcijas un atdot naudu atpakaļ ieguldītājam, vai tomēr tādus tiesiskās aizsardzības līdzekļus nepieļauj ES tiesības? Kā arī, vai tādām ieguldītājam ir tiesības prasīt atmaksāt sēkotnāji samaksāto iegādes cenu vai arī akciju vērtību prasības celšanas dienā?

2. *Handelsgericht Wien* (Vēnes Tirdzniecības tiesa), kas ir iesniegusi šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu, uzdeva savus jautājumus saistībā ar Direktīvu 77/91/EEK (turpmāk tekstā – “Otrā uzņēmējdarbības tiesību direktīva”) (2). Tomēr 2012. gada 25. oktobrī minēto direktīvu atcēla un aizstāja ar jaunu, pārstādot to tekstu – Direktīvu 2012/30 (3). Tāpēc šajos secinājumos es atsaucos uz Otro uzņēmējdarbības tiesību direktīvu pagātnes formā. Tomēr, ciktāl atcēlās direktīvas noteikumi ir pācēlās tajā pašā nozīmē atrodami pārstādot tajā redakcijā (gadījumos, kad tas tā ir, līdzvērtīgie noteikumi ir norādīti zemsvertras piezīmēs), sacētais, es ceru, noderēs gan nākotnē, gan attiecībā uz pagātni.

3. Iesniedzētāja norāda, ka Otrās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas 15. pants (4) ierobežoja akciju sabiedrības tiesības izmaksēt savu kapitālu akcionāriem, savukārt 18. pants (5) aizliedza sabiedrībai parakstīt tiesības pašai uz savām akcijām. Valsts tiesa jautā, vai minētie noteikumi nepieļauj, ka akciju sabiedrība, kura sava informāšanas pienākuma neizpildes dēļ ir civiltiesiska atbildīga attiecībā pret ieguldītāju, var noteikt šādu atlīdzības pasākumu. Vai Otrā uzņēmējdarbības tiesību direktīva nepieļauj tādu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kas prasa parakstīt kapitāla izmantošanu un kas var radīt sabiedrībai maksātnespēju? Visbeidzot, vai vienādas attieksmes pret akcionāriem princips nepieļauj tādu tiesiskās aizsardzības līdzekli?

4. Sav? l?gum? sniegt prejudici?lu nol?mumu valsts tiesa ar? l?dz sniegt nor?des par to, cik b?tiskas t?s izskat?maj? tiesved?b? ir Prospektu direkt?va (6), Atkl?t?bas pras?bu direkt?va (7), Tirgus ?aunpr?t?gas izmantošanas direkt?va (8) un Nodrošin?jumu direkt?va (9) par nodrošin?jumu koordin?šanu, lai aizsarg?tu sabiedr?bu dal?bnieku un trešo personu intereses.

ES ties?bas

5. Valsts tiesas piemin?t?s direkt?vas var sagrup?t div?s liel?s kategorij?s: direkt?vas, kas skar galvenok?rt korporat?vo p?rvald?bu (Otr? uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?va un Nodrošin?jumu direkt?va), un direkt?vas, kuru tv?rums galvenok?rt ir akcion?ru aizsardz?ba (Prospektu direkt?va, Atkl?t?bas pras?bu direkt?va un Tirgus ?aunpr?t?gas izmantošanas direkt?va) (10). Lai tekstu b?tu viegl?k uztvert, es t?s atbilstoši sagrup?šu, izkl?stot attiec?gos ES ties?bu aktus.

Korporat?v?s p?rvald?bas direkt?vas

Otr? uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?va

6. Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas preambulas otraj? un ceturtaj? apsv?rum? bija noteikts, ka:

“[...] lai nodrošin?tu l?dzv?rt?gu oblig?t?s aizsardz?bas l?meni gan akciju sabiedr?bu akcion?riem, gan to kreditoriem, ir ?paši svar?gi koordin?t valstu noteikumus attiec?b? uz š?du sabiedr?bu veidošanu un to kapit?la saglab?šanu, palielin?šanu vai samazin?šanu;

[..]

[..] b?tu j?pie?em Kopienas noteikumi, lai saglab?tu kapit?la apjomu, kas sniedz nodrošin?jumu kreditoriem, ?paši aizliedzot jebkuru kapit?la samazin?šanu, sadalot to starp akcion?riem, ja tiem uz to nav ties?bu, un ierobežojot sabiedr?bas ties?bas ieg?t pašai savas akcijas”.

7. Otro uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vu piem?roja 1. panta 1. punkt? uzskait?tajiem akciju sabiedr?bu veidiem, kur Austrijas gad?jum? ietilpa ar? “*die Aktiengesellschaft*” (11).

8. Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas 6. pant? (12) bija pras?ts, ka akciju sabiedr?bai, lai t? nodibin?tu sabiedr?bu vai sa?emtu at?auju s?kt darb?bu, j?b?t noteiktam minim?l? parakst?t? kapit?la apjomam.

9. T?s pašas direkt?vas 12. pant? (13) bija paredz?ts, ka “akcion?rus nevar atbr?vot no to pien?kuma apmaks?t savu ieguld?jumu”.

10. Direkt?vas 15. panta 1. punkt? (14) bija noteikts:

“a) Ja, beidzoties iepriekš?jam finanšu gadam, sabiedr?bas gada p?rskatos nor?d?tie t?rie akt?vi ir vai p?c izmaksu izdar?šanas akcion?riem k??tu maz?ki nek? parakst?tais kapit?ls un saska?? ar ties?bu aktiem vai stat?tiem nedal?m?s rezerves, akcion?riem nav izdar?mas nek?das izmaksas, iz?emot gad?jumus, kad tiek samazin?ts parakst?tais kapit?ls;

[..]

c) izmaksu apjoms akcion?riem nedr?kst p?rsniegt pe??u iepriekš?j? finanšu gada beig?s, kam pieskait?ta iepriekš?j? perioda nesadal?t? pe??a un no šim nol?kam pieejamaj?m rezerv?m ieg?tie l?dzek?i, un no k? atskait?ti iepriekš?j? perioda zaud?jumi un l?dzek?i, kas ieskait?mi

rezerv?s saska?? ar ties?bu aktiem vai stat?tiem;

d) ?? punkta a) un c) apakšpunkt? lietotais termins “izmaksas” noz?m? akciju dividenžu un procentu izmaks?šanu.”

11. Ja, izdarot izmaksas, tika p?rk?pti 15. panta noteikumi, 16. pant? bija paredz?ts, ka “akcion?riem ir j?atdod atpaka? sa?emt?s izmaksas, ja sabiedr?ba pier?da, ka šie akcion?ri zin?juši par p?rk?pumiem, izdarot izmaksas, vai, ?emot v?r? apst?k?us, nevar?ja par tiem nezin?t”.

Direkt?vas 18. panta 1. punkt? (15) bija paredz?ts, ka “uz sabiedr?bas akcij?m nevar parakst?ties pati sabiedr?ba”. (Atlikus? 18. panta da?a nav b?tiska šaj? tiesved?b?).

12. Direkt?vas 19. pant? (16) sabiedr?bai bija at?auts ieg?d?ties savas akcijas saska?? ar direkt?v? paredz?tajiem nosac?jumiem. Tajos it ?paši ietilpa pras?ba, ka at?auju pieš?ir kopsapulce, kas nosaka t?du pirkumu noteikumus un nosac?jumus (17), ka pirkumi nedr?kst veicin?t t?ro akt?vu samazin?šanas l?dz apjomam, kas ir maz?ks par 15. panta 1. punkta a) apakšpunkt? min?to apjomu (18), un ka dar?jum? var iek?aut tikai piln?b? apmaks?tas akcijas (19). Dal?bvalstis var?ja attiecin?t uz ieg?d?m turpm?kus nosac?jumus, kas uzskait?ti 19. panta 1. punkta i) l?dz v) apakšpunkt?.

13. Direkt?vas 20. panta 1. punkta d) apakšpunkt? (20) dal?bvalst?m bija at?auts nepiem?rot 19. panta nosac?jumus *inter alia* “akcij?m, kas ieg?tas uz juridiska pien?kuma pamata”.

14. Visbeidzot 42. pant? ir paredz?ts, ka, ieviešot Otro uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vu, “dal?bvalstu ties?bu aktos j?nodrošina vienl?dz?ga attieksme pret vien?da statusa akcion?riem”.

Nodrošin?jumu direkt?va

15. Nodrošin?jumu direkt?va attiecas *inter alia* uz apst?k?iem, kuros sabiedr?bas past?v?šanu var atcelt, un uz sabiedr?bas atz?šanas par neesošu sek?m.

16. Nodrošin?jumu direkt?vas 12. pant? ir noteikts, ka dal?bvalstu ties?bu aktos nevar paredz?t cit?du k?rt?bu sabiedr?bu atz?šanai par neesoš?m k? tikai ar tiesas nol?mumu un tikai un vien?gi b) punkta i) l?dz vi) apakšpunkt? min?tajos gad?jumos.

17. Direkt?vas 13. pant? ir preciz?tas sabiedr?bas atz?šanas par neesošu sekas.

Akcion?ru aizsardz?bas direkt?vas

Prospektu direkt?va

18. Prospektu direkt?vas m?r?is ir saska?ot pras?bas attiec?b? uz t? prospekta sast?d?šanu, apstiprin?šanu un izplat?šanu, kas j?public?, publiski pied?v?jot v?rtspap?rus vai at?aujot to tirdzniec?bu regul?t? tirg?, kurš atrodas vai darbojas dal?bvalst?.

19. Prospektu direkt?vas preambulas 10. apsv?rum? ir noteikts, ka direkt?vas m?r?im ir “j?nodrošina ieguld?t?ju aizsardz?ba un tirgus efektivit?te”.

20. Preambulas 19. apsv?rum? ir noteikts, ka “droš?bas pas?kumi pašreiz?jo un potenci?lo ieguld?t?ju interešu aizsardz?bai ir vajadz?gi vis?s dal?bvalst?s, lai nodrošin?tu tiem iesp?ju izdar?t pien?c?gu [...] [risku] nov?rt?jumu un t?d?j?di pie?emt ieguld?jumu l?mumus, piln?b? apzinoties apst?k?us”.

21. Prospektu direktīvas 5. pantā ir prasīts, lai prospektā ietver "visu informāciju, kas [...] ir vajadzīga, lai ļautu ieguldītājiem veikt pienācīgu aktīvu un pasīvu, finanšu stāvokļa, peļņas un zaudējumu, emitenta un jebkura galvotāja perspektīvu un ar šādiem vārtspapāriem saistīto tiesību novērtējumu. Šo informāciju sniedz viegli analizējamā un saprotamā veidā".

22. Prospektu direktīvas 6. pantā ir paredzēts:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildība par informāciju, kas sniegta prospektā, attiecīgi gulstas vismaz uz emitentu vai tā pārvades, vadības vai uzraudzības institūcijām, piedvītāju, personu, kas līdz pielaidi tirdzniecībai regulē tirgū, vai galvotāju. Prospektā tiek skaidri norādītas atbildīgās personas, pieminot to vārdus, uzvārdus un funkcijas vai, juridisko personu gadījumā, to nosaukumus un juridiskās adreses, kā arī sniedzot šo personu deklarācijas, ka, cik tālām zināms, prospektā ietvertā informācija atbilst faktiem un ka prospektā nav izlaists nekas, kas var ietekmēt tā nozīmi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka normatīvie un administratīvie akti par civiltiesisko atbildību attiecas uz personām, kas atbildīgas par prospektā sniegto informāciju.

[..]"

23. Prospektu direktīvas 25. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Neskarot dalībvalstu tiesības uzlikt kriminālsankcijas un neskarot to civiltiesisko[??s] atbildības [atbildības] režīmu, dalībvalstis atbilstoši saviem valsts tiesību aktiem nodrošina, lai varētu veikt attiecīgus administratīvus pasākumus vai piemērot administratīvas sankcijas pret atbildīgām personām, ja nav ievēroti noteikumi, kas pieņemti, īstenojot šo regulu [direktīvu]. Dalībvalsts nodrošina, ka šie pasākumi ir efektīvi, samērīgi ar nodarījumu un preventīvi."

Atklātības prasību direktīva

24. Atklātības prasību direktīvas mērķis ir stiprināt *inter alia* ieguldītāju aizsardzību un tirgus efektivitāti, prasot, lai vārtspapāru emitenti nodrošina atbilstīgu atklātību attiecībā pret ieguldītājiem, gādājot par regulāru informācijas plūsmu (21).

25. Atklātības prasību direktīvas 7. pantā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka vismaz emitents vai tā administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūrvienības atbild par to, ka sagatavo un dara zināmu atklātībai informāciju saskaņā ar 4., 5., 6. un 16. pantu, un nodrošina to, ka to normatīvie un administratīvie noteikumi par atbildību attiecas uz emitentiem, iepriekš minētajām struktūrvienībām vai emitentu atbildīgajām personām."

26. Atklātības prasību direktīvas 4., 5., 6. un 16. pantā ir attiecīgi prasīts, lai emitents darītu zināmu atklātībai: gada finanšu pārskatu, pusgada finanšu pārskatu, tā vadības ziņojumu un jebkuras izmaiņas tiesībās, kas attiecas uz dažādu akciju vai vārtspapāru kategorijām.

27. Atklātības prasību direktīvas 17. pantā ar virsrakstu "Informācijas prasības emitentiem, kuru akcijas ir atļauts tirgot regulē tirgū" ir paredzēts:

"1. To akciju emitents, ko atļauts tirgot regulē tirgū, nodrošina vienādu attieksmi pret visiem akcionāriem, kas atrodas vienādā pozīcijā.

[..]"

28. Atklātā prasību direktīvas 28. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Neskarot dalībvalstu tiesības uzlikt kriminālsankcijas, dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem nodrošina, ka veic vismaz atbilstīgus administratīvus pasākumus vai piemēro civiltiesiskās un/vai administratīvās sankcijas atbildīgām personām, ja netiek ievēroti noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalsts gādā par to, ka šie pasākumi ir efektīvi, samērīgi ar nodarījumu un preventīvi.”

Tirgus āunprātīgas izmantošanas direktīva

29. Tirgus āunprātīgas izmantošanas direktīva, saskaņojot dalībvalstu tiesību aktus, kuri aizliedz iekšējās informācijas āunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijas, cenšas *inter alia* veicināt tirgus integritāti.

30. Tirgus āunprātīgas izmantošanas direktīvas 14. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Neskarot dalībvalstu tiesības uzlikt kriminālsankcijas, dalībvalstis atbilstoši saviem valsts tiesību aktiem gādā par to, lai varētu veikt attiecīgus administratīvus pasākumus vai piemērot administratīvās sankcijas pret personām, kas ir atbildīgas par to, ka pārkāpti noteikumi, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu. Dalībvalsts gādā par to, ka šie pasākumi ir efektīvi, samērīgi ar nodarījumu un preventīvi.”

Austrijas tiesības

31. *Kapitalmarktgesetz* (Vērtspapīru tirgus likums) 5. pants (par patērētāju darījumiem) ir noteikts:

“(1) Ja vērtspapīru piedāvājums, uz kuru attiecas pienākums publicēt prospektu, tiek izdarīts, nepublicējot prospektu vai informāciju saskaņā ar 6. pantu, tad ieguldītāji, kuri ir patērētāji *Konsumentenschutzgesetz* (Patērētāju aizsardzības likums) (22) 1. panta 1. punkta 2. apakšpunkta izpratnē, var atteikties no sava piedāvājuma vai līguma.

[..]

(4) 1. punkts paredzēts atteikšanās tiesības izbeidzas vienu nedēļu pēc dienas, kad tiek publicēts prospekts vai informācija saskaņā ar 6. pantu. [..]

(5) Nav spēkā neviena vienošanās, kas ir pretrunā 1.–4. punktam un darbojas, kaitējot patērētājam.

6. Pārējās ieguldītāju tiesības, kuras izriet no citiem noteikumiem, netiek skartas.”

32. *Kapitalmarktgesetz* 6. pants ar virsrakstu “Prospekta papildināšana” ir noteikts:

“(1) Katru svarīgu jaunu faktu, būtisku kļūdu vai neprecizitāti attiecībā uz prospektu ietverto informāciju, kas var ietekmēt vērtspapāru novērtējumu vai ieguldījumu un kas ir radusies vai pamanāta laikā starp prospekta apstiprināšanu un piedāvājuma termiņa beigām vai agrāk, attiecīgi brīdī, kad sākas tirdzniecība regulētā tirgū, piemin prospekta papildinājumu (grozoša vai papildinoša informācija). Šo papildinājumu (grozošu vai papildinošu informāciju) pieteikuma iesniedzējs (8.a panta 1. punkts) nekavējoties publicē un deponē, ievērojot vismaz to pašu kārtību, kāda tika piemērota brīdī, kad tika publicēts un deponēts sākotnējais prospekts. [..]

(2) Ieguldītājiem, kuri pēc tam, kad radies fakts, kāda vai neprecizitāte 1. panta izpratnē, bet pirms attiecīgā papildinājuma publicēšanas jau ir absolūtu parakstīti vai iegādāties vērtspapārus vai ieguldījumus, ir tiesības divu darba dienu laikā pēc papildinājuma publicēšanas atsaukt savu absolūto. 5. pantu piemēro *mutatis mutandis*. Tomēr, ja ieguldītāji ir patērētāji *Konsumentenschutzgesetz* 1. panta 1. punkta 2. apakšpunkta izpratnē, tad ir arī jāpiemēro 5. panta 4. punkta minētais termiņš.”

33. *Kapitalmarktgesetz* 11. pantā ar virsrakstu “Ar prospektu saistītā atbildība” ir noteikts:

“(1) Atbildība pret katru ieguldītāju par zaudējumiem, kas tam ir radušies, paaukoties uz prospekta informāciju vai citu saskaņā ar šo federālo likumu vajadzīgo informāciju (6. pants), kurai ir nozīme vērtspapāru vai ieguldījumu novērtēšanā, ir

1. emitentam par nepareizas vai nepilnīgas informācijas sniegšanu savas pašas vainas dēļ vai savu cilvēku vai citu personu vainas dēļ, kuru darbība tika piesaistīta prospekta sagatavošanā;

[..]

(6) Attiecībā uz katru ieguldītāju atbildības apmērs, ciktāl kaitējot rādītājam nav bijusi tīša, nepārsniedz iegādes cenu, ko viņš ir samaksājis, un pieskaitāmas izmaksas un procentus, sākot no iegādes cenas samaksas dienas.

(7) Ieguldītāju prasības saskaņā ar šo federālo likumu jāceļ tiesdesmit gados pēc tās piedāvājuma beigām, uz ko attiecas pienākums publicēt prospektu; pretējā gadījumā tās nav pieņemamas.

(8) Šie noteikumi neattiecas uz prasībām par zaudējumu atlīdzību uz citu likuma normu pamata vai prasībām, kuras izriet no līgumu pārkāpšanas.”

34. *Aktiengesetz* (Likums par akciju sabiedrību) 52. pantā ar virsrakstu “Aizliegums atmaksāt ieguldījumus” ir noteikts:

“Ieguldījumus nedrīkst atmaksāt akcionāriem; sabiedrības pastāvīgas laiks akcionāriem ir tiesības vienīgi uz gada bilanci norādītā peļņu, ciktāl minētās tiesības nav izslēgtas ar likumu vai Statūtiem. Par ieguldījumu atmaksāšanu nevar uzskatīt iegādes cenas samaksu pašu akciju atpakaļ iegādes gadījumā (65. un 66. pants).”

Fakti, tiesvedība un uzdotie prejudiciālie jautājumi

35. Alfred Hirmann 2005. gada 7. janvārī ar starpnieka palīdzību par EUR 10 013,75 iegādājās 1375,02406 (23) akcijas no *Immofinanz AG* (turpmāk tekstā – “*Immofinanz*”) – publiskas sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā – “*Aktiengesellschaft*”). Iegāde notika sekundārā tirgū, nevis *Immofinanz* kapitāla palielināšanas rezultātā. A. Hirmann iegādes cenu samaksāja *Aviso Zeta AG* (turpmāk tekstā – “*Aviso Zeta*”), savukārt iegādātās akcijas uz A. Hirmann vārda tika iegrāmatotas vārtspapīru depozīta kontā sabiedrībā *Aviso Zeta*.

36. 2011. gada 15. augustā A. Hirmann cēla tiesīgas prasības pret *Immofinanz*, atsaucoties uz *Kapitalmarktgesetz* 6. panta 2. punktu apvienojumā ar tās 5. panta 4. punktu, *Kapitalmarktgesetz* 11. pantu, tiesību pamatstrādāt līgumu, pamatojoties uz kļūdu, un tiesību uz zaudējumu atlīdzību. Viņš lūdz atcelt akciju iegādes darījumu. Tas nozīmētu toreizējās pirkuma cenas atmaksāšanu, kas notiek vienlaikus ar apmaiņu pret akcijām, kas tiek atdotas atpakaļ *Immofinanz*.

37. A. Hirmann apsūdz *Immofinanz* par naudas piesavināšanos un krāpšanu, it īpaši par cenu manipulāciju un nelikumīgiem cenu atbalsta pasākumiem. Viņš apgalvo, ka tolaik pieejamais vārtspapīru prospekts, uz kuru viņš pamatoja savu lēmumu iegādāties akcijas, bijis maldinošs. Pretēji vārtspapīru prospektā apgalvotajam ieņēmumi no kapitāla emisijas tika izmantoti *Immofinanz* akciju iegādei cenu manipulāšanas un cenu spekulācijas nolūkos. Tāda nepareiza lūdzekļu izmantošana radīja lielu risku, nekā bija norādīts prospektā. Kopumā informācija vārtspapīru prospektā nebija ne pilnīga, ne patiesa. Tā arī nebija viegli saprotama vai analizējama.

38. *Immofinanz* apstrīd fakta apgalvojumus. Viņlūgt iebilst, ka ES tiesības nepieļauj atmaksāt akcionāru kapitālieguldījumus sabiedrības pastāvīgas laika. Uzskatīt akciju sabiedrību tādā veidā atbildīgu pret saviem dalībniekiem – ar jebkuru juridisko pamatojumu – ir pretrunā ES tiesību paredzētajam aizliegumam atmaksāt ieguldījumus.

39. Ēmot vārī minēto un pirms faktu izlemšanas, *Handelsgericht Wien* apturēja tiesvedību un uzdeva šādu prejudiciālo jautājumu:

“1) Vai valsts tiesiskais regulējums, kurš paredz akciju sabiedrības katra emitenta atbildību pret akciju ieguvēju gadījumā, kad tiek pārkāpti vārtspapīru tirgus regulējuma ietvertie informācijas pienākumi saskaņā ar šādiem noteikumiem, kuri ir iekārtoti:

- [Prospektu direktīvas] 6. un 25. pants,
- [Atklātības prasību direktīvas] 7., 17. un 28. pants un
- [Tirgus āunprātīgas izmantošanas direktīvas] 14. pants,

ir saderīgs ar [Otrās āunprātīgas darbības tiesību direktīvas] tās šobrīd spēkā esošajā redakcijā 12., 15., 16., 19. un 42. pantu?

2) Vai [Otrās āunprātīgas darbības tiesību direktīvas] tās šobrīd spēkā esošajā redakcijā 12., 15., 16. un it īpaši 18., 19. un 42. panta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādā valsts tiesisko regulējumu, kurā ir noteikts, ka akciju sabiedrībai saskaņā ar iepriekš 1. jautājuma minēto atbildību ir jāatmaksā ieguvējam iegādes cena un jāatpārīd iegādātās akcijas?

3) Vai [Otrās āunprātīgas darbības tiesību direktīvas] tās šobrīd spēkā esošajā redakcijā 12., 15., 16., 18., 19. un 42. panta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka 1. jautājuma minētā akciju sabiedrības atbildība

– var aptvert ar? akciju sabiedr?bas t?ros akt?vus (parakst?to kapit?lu un nedal?m?s rezerves min?t?s direkt?vas 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratn?) un

– var past?v?t ar? tad, ja t? var izrais?t akciju sabiedr?bas maks?tnesp?ju?

4) Vai [Nodrošin?jumu direkt?vas] 12. un 13. panta noteikumi ir j?interpret? t?d?j?di, ka tie nepie?auj t?du valsts tiesisko regul?jumu, kur? ir paredz?ta akciju ieg?des atcelšana ar atpaka?ejošu sp?ku t?, ka akciju pirkuma l?guma atcelšanas gad?jum? tiek prezum?ts, ka past?v *ex nunc* iedarb?ba (skat. Tiesas 2010. gada 15. apr.?a spriedumu liet? C?215/08 *E. Friz*, Kr?jums, l?2947. lpp.)?

5) Vai [Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas] t?s šobr?d sp?k? esošaj? redakcij? 12., 15., 16., 18., 19. un 42. panta un [Nodrošin?jumu direkt?vas] 12. un 13. panta noteikumi ir j?interpret? t?d?j?di, ka atbild?ba ir ierobežota ar akciju v?rt?bu – l?dz ar to gad?jum?, ja sabiedr?ba ir iek?auta biržas sarakstos, ar šo akciju biržas kursu –, k?da t?m ir bijusi pras?bas celšanas laik?, kas noz?m?, ka akcion?rs zin?mos apst?k?os atpaka? sa?em summu, kas ir maz?ka par t? akcij?m s?kotn?ji samaks?to cenu?”

40. Rakstveida apsv?rumus iesniedza *A. Hirmann, Immofinanz, Aviso Zeta*, Austrijas un Portug?les vald?bas un Eiropas Komisija. *A. Hirmann, Immofinanz*, Portug?les vald?ba un Komisija tiesas s?d? 2013. gada 17. apr.?l? sniedza mutv?rdu apsv?rumus.

S?kotn?jie apsv?rumi

41. Pirms izskat?t piecus iesniedz?jtiesas uzdotos jaut?jumus, ir j?izv?rt? vair?ki s?kotn?jie apsv?rumi.

42. Pirmk?rt, j?nor?da, ka, lai gan akcion?ru aizsardz?bas direkt?vas saska?o galvenos elementus, t?s daudz?j?d? zi?? paredz plašu r?c?bas br?v?bu dal?bvalst?m [r?koties saska?? ar valsts ties?bu aktiem].

43. T?, piem?ram, Prospektu direkt?vas 6. panta 2. punkt? ir pras?ts, lai dal?bvalstis nodrošin?tu, ka “normat?vie un administrat?vie akti par civiltiesisko atbild?bu attiecas uz person?m, kas atbild?gas par prospekt? sniegto inform?ciju”. To papildina 25. panta 1. punkts, kur? ir pras?ts, lai dal?bvalstis “*atbilstoši saviem valsts ties?bu aktiem*” nodrošina, lai var?tu veikt attiec?gus administrat?vus pas?kumus vai piem?rot administrat?vas sankcijas pret atbild?g?m person?m” (izc?lums pievienots), turkl?t “neskarot to civiltiesisko[??s] atbildst?bas [atbild?bas] rež?mu”.

44. L?dz?gi Atkl?t?bas pras?bu direkt?vas 28. panta 1. punkt? un Tirgus ?aunpr?t?gas izmantošanas direkt?vas 14. panta 1. punkt? ir ietverti b?t?b? t?di paši noteikumi. Pirmk?rt, tiek konkr?ti saglab?tas dal?bvalstu ties?bas uzlikt krimin?lsankcijas. T?l?k dal?bvalst?m tiek noteikts pien?kums (“t?m ir j?nodrošina”) *saska?? ar saviem ties?bu aktiem*, ka var tikt veikti atbilst?gi administrat?vi pas?kumi un/vai piem?rotas administrat?vas sankcijas (24). Visbeidzot dal?bvalstis “nodrošina”, ka “šie pas?kumi ir efekt?vi, sam?r?gi un prevent?vi”.

45. No t? izriet, ka, ja vien k?ds konkr?ts tiesisk?s aizsardz?bas l?dzeklis par pien?kuma, kas ietilpst šo direkt?vu piem?rošanas jom?, neizpildi ir speci?li *aizliegts* (vai nu ar min?to direkt?vu, vai citu ES pas?kumu), dal?bvalstis var paredz?t visu, ko t?s uzskata par atbilstošu.

46. Otrk?rt, kam?r valsts tiesa v?l nav konstat?jusi, vai visp?r un, ja j?, k?d? m?r? *Immofinanz* sniedza maldinošo inform?ciju, kura bija pamudin?jusi *A. Hirmann* izdar?t akciju ieg?di, ko cit?di vi?š varb?t neb?tu dar?jis, noteikti fakti netiek apstr?d?ti. *A. Hirmann* ieg?d?j?s vair?kas akcijas

konkrētā dienā un par konkrētu cenu. Minēto akciju iegāde notika sekundārā tirgā ar starpnieka (*Aviso Zeta*) palīdzību. Akciju cena tika samaksāta pilnībā. Tomēr pirkums nekādā veidā nebija saistīts ar *Immofinanz* parakstīto kapitāla palielināšanu. Tas bija pavisam parasts akciju darījums, kādi ikdienā notiek akciju tirgū.

47. Treškārt, ir svarīgi ne tikai nošķirt civiltiesiskās un administratīvās sankcijas, no vienas puses, un kriminālsankcijas, no otras puses, bet arī saprast, kas tieši tiek prasīts valsts tiesvedībā, saistībā ar kuru ir uzdots šis lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu. Minētajā tiesvedībā *A. Hirmann* cenšas atjaunot situāciju, kādā viņš būtu bijis, ja viņš nebūtu iegādājies akcijas: atcelt darījumu un atgūt savu naudu, kā arī procentus no iegādes dienas (2005. gada 7. janvārī) līdz valsts tiesas sprieduma dienai. Šādam varētu šaubties, vai minētā prasība tik tiešām ir raksturojama kā tāda, kas vispār cenšas noteikt "sankciju" – tādēļ izskatās pārcēlības prasības vai prasības, lai sabiedrībai nosaka civiltiesisku atbildību par minēto pārkāpumu. Tomēr, ciktāl minētās prasības iznākums ir atkarīgs no tā, vai bija pienākums sniegt pareizu informāciju potenciālajam akcionāram un vai minētais pienākums tika vai netika izpildīts, varbūt var sacīt, ka civiltiesiskā sankcija par neizpildi (ja pierāda, ka tā ir notikusi), kas šajā gadījumā paredzēta valsts tiesiskajā regulājumā, ir tā, ka sabiedrībai ir pienākums atcelt darījumu un faktiski atdot iegādes cenu. Ja nebūtu tāda pienākuma, nebūtu arī sankciju par tās neizpildi (vēl jo mazāk būtu sankcija, kas ir "efektīva, samērīga ar nodarījumu un preventīva").

48. Visbeidzot, jāpatur prātā aspekti saistībā ar notikumu iestāšanās laiku.

49. *A. Hirmann* iegādājās savas akcijas 2005. gada 7. janvārī. Ja un ciktāl viņš to izdarīja, pamatojoties uz *Immofinanz* sniegto maldinošo informāciju, tā bija pienākuma neizpildes diena. Tajā dienā bija beigušies abu direktoru transponēšanas termiņi – gan Otrās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas transponēšanas termiņš (1994. gada 1. janvārī) (25), gan Tirgus jaunprātīgas izmantošanas direktīvas transponēšanas termiņš (2004. gada 12. oktobris). Tomēr prasītājam pieejamā tiesiskās aizsardzības līdzekļa noteikšanai būtisks ir nevis minētais datums, bet gan 2011. gada 15. augusts, proti, datums, kad viņš cēla valsts tiesā prasību par akciju darījuma atcelšanu. Iespējams, ka līdz tam brīdim termiņi Prospektu direktīvas transponēšanai (2005. gada 1. jūlijā), Atklātības prasību direktīvas transponēšanai (2007. gada 20. janvārī) un Nodrošinājumu direktīvas transponēšanai (kodifikācija – pēdējais transponēšanas termiņš, kas norādīts I pielikuma B daļā, ir 2007. gada 1. janvārī) arī jau visi bija beigušies.

50. Ēmot vērā iepriekš minēto, es šķū izskatīt dažādos iesniedzējtiesas uzdotos [prejudiciālos] jautājumus.

Vērtējums

Pirmais, otrais un trešais jautājums

51. Valsts tiesas pirmie trīs jautājumi attiecas uz dažādiem aspektiem saistībā ar to, vai Otrā uzdevumā jādarbības tiesību direktīva nepieņem akciju darbuma atcelšanu situācijā, kad sabiedrība nebija izpildījusi savu informācijas pienākumu pret perspektīvajiem ieguldītājiem. Tāpēc es minētos trīs jautājumus skatīšu kopā. Būtībā iesniedzītiesa jautā, vai Otrās uzdevumā jādarbības tiesību direktīvas 12., 15., 16., 18., 19. un/vai 42. pants nepieņem valsts tiesisko regulējumu, ar kuru stenoja Akcionāru aizsardzības direktīvas un kurā bija paredzēts, ka, ja akciju sabiedrība nav izpildījusi savu pienākumu, tai kā emitentam bija jāuzņem atbildība ieguldītāja priekšā un jāatmaksā pirkuma summa, kā arī jāizpērk akcijas. Turpmāk valsts tiesa jautā, vai bija pretrunā Otrajai uzdevumā jādarbības tiesību direktīvai prasīt no akciju sabiedrības ievērot minēto atbildību, lai gan tas nozīmēja, ka sabiedrībai jāizmanto savi tīrie aktīvi (parakstītais kapitāls un [nedalāmās] rezerves) un/vai tas varēja izraisīt sabiedrības maksātnespēju.

52. Valsts tiesas galvenās bažas būtībā šķiet saistītas ar to, ka kaut kādā mērā Austrijas rīcība, stenojot "citus" ES pasākumus – proti, Akcionāru aizsardzības direktīvas –, var būt bijusi tāda, ko ES likumdevējs nemaz nav paredzējis, un ka tādējādi Austrija (netīši) ir radījusi situāciju, kurā par tiesību pārkāpumu paredzētais tiesiskais aizsardzības līdzeklis, ko piešķir viena vai vairākas minētās direktīvas, ir pretrunā Otrajai uzdevumā jādarbības tiesību direktīvai. Tāpēc, lai maksimāli labāk palīdzētu valsts tiesai, es pirmo triju jautājumu analīzē izmantošu zināmo mērā neierastu pieeju. Vispirms es aplūkošu, kas minētajās trīs direktīvās ir (un – vāļ svarīgāk – nav) teikts par to, kā tās jāsteno, pievēršot uzmanību rīcības brīvības apjomam, ko ES likumdevējs paredzējis dalībvalstīm. Tad es pievērsīšos Otrajai uzdevumā jādarbības tiesību direktīvai un izskatīšu (daudzos) minētās direktīvas noteikumus, ko iesniedzītiesa norādījusi, jautājot, vai kāds no minētajiem noteikumiem tomēr nepieļauj tādā valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamata tiesvedībā.

Akcionāru aizsardzības direktīvas

Prospektu direktīva

53. Prospektu direktīvas 6. panta 1. punkts ir prasīts, lai dalībvalstis nodrošina, ka atbildība par informāciju, kas sniegta prospektā, attiecīgi gulstas vismaz uz *inter alia* emitentu. Valsts tiesiskais regulējums, kurš paredz akciju sabiedrības kā emitentes atbildību pret ieguldītāju gadījumā, kad tiek pārkāpti informācijas pienākumi, ne tikai tiek pieauts, bet pat atbilst minētajam noteikumam. Taisnība, ka 6. panta 1. punkts ļauj par informācijas pienākuma neizpildi noteikt atbildību "attiecīgi" citām struktūrām, kas nav emitentes. Tomēr Tiesas iesniegtajos materiālos nav nekā, kas liecinātu, ka šajā lietā par *Immofinanz* – emitenta – prospektā ietverto informāciju būtu atbildīgs kāds cits, izņemot pašu sabiedrību. Apstākļos, kad emitents atbild par sniegto informāciju, 6. pants ir skaidri prasīts noteikt emitenta atbildību, ja minētā informācija ir nepareiza vai maldinoša.

54. Prospektu direktīvas 6. panta 1. punkts nav precīzs, kādus "administratīvos pasākumus" veic vai kādas "administratīvās sankcijas" uzliek tādā atbildības noteikšanas gadījumā. Direktīvas 6. panta 2. punkts ir norādīts (obligāti izteiksmē), ka dalībvalstis nodrošina, ka "normatīvie un administratīvie akti par civiltiesisko atbildību" attiecas uz "personām, kas atbildīgas par prospektā sniegto informāciju", tomēr arī šeit nav precīzs, kāds civiltiesiskais aizsardzības līdzeklis būtu jāparedz. Direktīvas 25. pants ir tikai apstiprināts, ka administratīvie pasākumi vai administratīvās sankcijas, ko dalībvalstīm prasa uzlikt, "neskar to civiltiesisko[??s] atbildības [atbildības] režīmu[s]" (vai pat to tiesības uzlikt kriminālsankcijas).

55. Tāpēc saskaņā ar Prospektu direktīvu dalībvalstīm ir jāplāša rīcības brīvība – kuru stenojot jāievēro vispārīgā ES tiesību principi un visi attiecīgā ES tiesību aktu noteikumi –

izvēlties tiesiskās aizsardzības līdzekļa veidu, ko tas dara pieejamu atbilstīgi savam civiltiesiskās atbildības [atbildības] režīmam.

56. Šajā gadījumā valsts tiesiskais regulējums pamatlietā paredz pirkuma cenas atmaksāšanu, kas notiek vienlaikus ar apmaiņu pret akcijām, kuras tiek atdotas atpakaļ sabiedrībai. Minētā tiesiskās aizsardzības līdzekļa izvēle ir daļēji bāvēsta ziņā. Tas acīmredzami neskar un neietekmē kriminālsankcijas vai administratīvos pasākumus vai sankcijas, ko arī var veikt. Prospektu direktīva to katrā ziņā pieļauj. Tas acīmredzami ir samērīgi arī ieguldītājam nodarīto kaitējumu. Tas nav acīmredzami nesamērīgs ar informācijas prasību neizpildi. Tas visdrīzāk atturēs emitentus no vēlmes maldināt ieguldītājus, vedinot viņus uz akciju iegādi, bet neizpildot savu informācijas sniegšanas pienākumu; un tādējādi tas visdrīzāk būs efektīvs un preventīvs. Tāpēc, manuprāt, tie abi atbilst ES tiesību vispārīgajiem principiem un visdrīzāk veicina Prospektu direktīvas izvirzīto mērķu sasniegšanu.

Atklātības prasību direktīva

57. Atklātības prasību direktīvas 7. pantā ir prasīts, lai daļēji bāvēstis nodrošina, ka emitents vai tā administratīvais vadītājs vai uzraudzības struktūrvienības atbild par informāciju, ko sagatavo un dara zināmu atklātībai saskaņā ar minēto direktīvu. Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz sabiedrības katra emitenta atbildību par minētajā direktīvā paredzēto noteikumu neizpildi, manuprāt, pareizi atspoguļo minētā panta prasības. Tāds noteikums arī nešķiet esam pretrunā minētās direktīvas 17. pantā paredzētajam vienlīdzīgās attieksmes principam.

58. Atklātības prasību direktīvā nav precizēts, kāds civiltiesiskās aizsardzības līdzeklis būtu jādara pieejams, kad nosaka emitenta atbildību. Direktīvas 28. panta 1. punktā ir tikai prasīts, lai daļēji bāvēstis nodrošina, ka “[tiek] veiktas” vismaz atbilstīgā administratīvās pasākumā vai piemērota civiltiesiskās un/vai administratīvās sankcijas atbildīgām personām” (neskarot to tiesības uzlikt kriminālsankcijas), piebilstot, ka “daļēji bāvēstis gādā par to, ka šie pasākumi ir efektīvi, samērīgi ar nodarīto kaitējumu un preventīvi”.

59. Tāpat kā Prospektu direktīvā, arī šeit ES likumdevējs ir paredzējis daļēji bāvēstī m plašu rīcības brīvību. Manuprāt, tiesiskās aizsardzības līdzeklis, saskaņā ar kuru sabiedrībai jāatdod pirkuma cena un jāatpērk savas akcijas, pilnībā iekļaujas minētās rīcības brīvības robežs un (kā esmu jau norādījis iepriekš) ir neapstrīdams, aplūkojot to atbilstību ES tiesību vispārīgajiem principiem. Cikl es varu spriest, tas arī neskar un neietekmē kriminālsankcijas vai administratīvos pasākumus vai sankcijas, ko arī var veikt.

Tirgus āunprātīgās izmantošanas direktīva

60. Tirgus āunprātīgās izmantošanas direktīvas 14. pantā ir prasīts, lai daļēji bāvēstis gādā par to, lai varētu veikt “attiecīgus administratīvus pasākumus” vai piemērot “administratīvas sankcijas” pret “personām, kas ir atbildīgas” par to, ka pārkāpti minētās direktīvas noteikumi, “neskarot daļēji bāvēstu tiesības uzlikt kriminālsankcijas”. Tāpat kā Prospektu direktīvā un Atklātības prasību direktīvā, Tirgus āunprātīgās izmantošanas direktīvā nav precizēts, kāds civiltiesiskās aizsardzības līdzeklis būtu jādara pieejams, kad nosaka emitenta atbildību. Tādējādi daļēji bāvēstī m šajā ziņā atkal ir plaša rīcības brīvība, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti ES tiesību vispārīgajos principos un visos citos attiecīgajos ES tiesību aktos. Cikl akciju sabiedrība pārkāpj minētās direktīvas noteikumus, valsts tiesiskais regulējums, kas nosaka tai atbildību par minēto neizpildi, atbilst Tirgus āunprātīgās izmantošanas direktīvas 14. panta tekstam un mērķim.

61. Austrijas valsts tiesību sistēmā civiltiesiskās atbildības režīms paredzētais tiesiskās aizsardzības līdzeklis, ja tiek noteikta tāda atbildība, manuprāt, pilnībā iekļaujas daļēji bāvēstī m

pieš?irt?s r?c?bas br?v?bas robež?s. Manupr?t (iemeslus esmu jau nor?d?jusi), tas ar? piln?b? atbilst ES ties?bu visp?r?gajiem principiem. Visbeidzot, cikt?l es varu spriest, tas neskar un neietekm? krimin?lsankcijas vai administrat?vos pas?kumus vai sankcijas, ko ar? var veikt.

62. T?p?c es secinu, ka Prospektu direkt?va, Atkl?t?bas pras?bu direkt?va un Tirgus ?aunpr?t?gas izmantošanas direkt?va pie?auj t?du valsts tiesisko regul?jumu, kur? ir paredz?ts, ka, ja akciju sabiedr?ba neizpilda savus pien?kumus, kas tai noteikti min?taj?s direkt?v?s, tai j?atp?rk savas akcijas un j?atdod pirkuma cena atpaka? ieguld?t?jam.

Otr? uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?va

63. Lai gan Akcion?ru aizsardz?bas direkt?vas pie?auj t?du valsts tiesisko regul?jumu (lai gan, tik tieš?m, tas š?iet esam saska?? ar to tekstiem un izvirz?tajiem m?r?iem), vai tas tom?r – k? apgalvo *Immofinanz* – p?rk?pj Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas noteikumus?

64. *Immofinanz* un *Aviso Zeta* apgalvo, ka Otr? uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?va nepie??va t?du valsts tiesisko regul?jumu, jo tas ir pretrun? kapit?la saglab?šanas principam, aizliegumam sabiedr?bai ieg?d?ties pašai savas akcijas un vien?das attieksmes principam. It ?paši *Immofinanz* un *Aviso Zeta* apgalvo, ka Otr? uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?va nepie??va saist?t t?du atbild?bu ar sabiedr?bas t?rajiem akt?viem vai padar?t to tik apjom?gu, ka t? var?tu izrais?t akciju sabiedr?bas maks?tnesp?ju.

65. *A. Hirmann*, Portug?les vald?ba un Komisija apgalvo, ka Otr? direkt?va pie??va konkr?to valsts tiesisko regul?jumu, pat ja saist?bu izpildes nol?k? akciju sabiedr?bai n?ktos izmantot savus t?ros akt?vus vai tas var?tu izrais?t akciju sabiedr?bas maks?tnesp?ju.

66. Austrijas vald?ba tikai piev?rš Tiesas uzman?bu diviem *Oberster Gerichtshof* (Austrijas Augst?k? tiesa) spriedumiem, kuri tais?ti 2011. gada 30. mart? (26) un 2012. gada 15. mart? (27) un kuriem t? piekr?t. Min?tajos spriedumos *Oberster Gerichtshof* apgalvo, ka Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas noteikumi pie??va akciju pirkuma l?guma atcelšanu un samaks?t?s naudas atdošanu atpaka?.

67. Es uzskatu, ka Otr? uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?va pie?auj konkr?to valsts tiesisko regul?jumu.

68. Iesniedz?jtiesa ir piemin?jusi daudzus Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas noteikumus. Lai manis veiktaj? anal?z? b?tu zin?ma k?rt?ba, es tiem piev?rs?šos š?d? sec?b?: 1) ies?kum? es apsv?ršu, vai *A. Hirmann* izdar?tais maks?jums saska?? ar valsts tiesisko regul?jumu ir izmaksa, kura aizliegta 15. pant? un kuras atg?šanu paredz 16. pants; 2) t?l?k es apsv?ršu noteikumu, kas aizliedz sabiedr?b?m ieg?d?ties paš?m savas akcijas, un iz??mumus no t? (18., 19. un 20. pants); 3) tad es izskat?šu pras?bu par vien?du attieksmi pret akcion?riem (42. pants,); 4) savu anal?zi es pabeigšu, apl?kojot atlikušo iesniedz?jtiesas min?to pantu (12. pants); 5) visbeidzot es apsv?ršu, vai iesp?ja, ka t?da pien?kuma izpildei akciju sabiedr?bai var n?kties izmantot savus t?ros akt?vus vai ar? tas var izrais?t akciju sabiedr?bas maks?tnesp?ju, ietekm? manis izdar?to secin?jumu.

Noteikumi par izmaks?m (15. un 16. pants)

69. Direkt?vas 15. pant? bija aizliegts izdar?t izmaksas akcion?riem, ja sabiedr?bas p?d?jos gada p?rskatos bija nor?d?ts, ka t?s t?rie akt?vi ir vai p?c izmaksu izdar?šanas k??tu maz?ki nek? parakst?tais kapit?ls. (6. pant? bija noteikts minim?l? parakst?t? kapit?la apjoms, kam j?b?t akciju sabiedr?bai, lai to nodibin?tu vai lai t? sa?emtu at?auju s?kt darb?bu.) Tom?r, vai termins “izmaksas” ietv?ra sabiedr?bas pien?kumu atmaks?t ieg?des cenu ieguld?t?jam apst?k?os, kad t?

nav izpild?jusi savu pien?kumu sniegt inform?ciju?

70. Direkt?vas 15. pant? min?tais termins "izmaksas" nebija defin?ts Otraj? uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?v?, lai gan 15. panta 1. punkta d) apakšpunkt? bija noteikts, ka t?s "noz?m? akciju dividenžu un procentu izmaks?šanu". Man š?iet, ka šis termins j?interpret? t?d?j?di, ka tas neietver maks?jumu k? kompens?ciju ieguld?t?jam, kuram nodar?ts kait?jums sabiedr?bas pien?kuma neizpildes d??.

71. T?da interpret?cija nav pretrun? 15. panta m?r?im, kurš, k? noformul?ts Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas preambulas otraj? un ceturtaj? apsv?rum?, bija nodrošin?t l?dzv?rt?gu oblig?t?s aizsardz?bas l?meni gan akciju sabiedr?bu akcion?riem, gan to kreditoriem *inter alia* prasot, lai akciju sabiedr?bas saglab? savu kapit?lu, "?paši aizliedzot jebkuru kapit?la samazin?šanu, sadalot to starp akcion?riem, ja tiem uz to nav ties?bu". Nol?ks bija nepie?aut nepien?c?gas izmaksas no parakst?t? kapit?la akcion?riem *akcion?ru status?*, uz kur?m vi?iem *nav ties?bu*. Savuk?rt maks?jums ieguld?t?jam, kuru sabiedr?bas prospekts maldin?jis, pamudinot vi?u ieg?d?ties akcijas, nav izmaks?ts vi?am k? akcion?ram (iemeslu d??, ko es t?l?t paskaidrošu), un tas ir kompens?cijas maks?jums, uz kuru min?tajai personai ir ties?bas.

72. T?du maks?jumu neierosina pati sabiedr?ba, bet tas tiek veikts, lai izpild?tu juridisku pien?kumu. Pien?kums veikt maks?jumu izriet nevis no sabiedr?bas attiec?b?m ar esošiem akcion?riem, bet no t?s attiec?b?m ar potenci?liem ieguld?t?jiem, kuri sava ieguld?jumu l?muma pie?emšanai pa?aujas uz sabiedr?bas prospektu. T?d?j?di, ja valsts ties? šaj? liet? izskat?m?s tiesved?bas beig?s tiktu izdots r?kojums izdar?t maks?jumu, min?tais maks?jums tiktu izdar?ts t?p?c, ka A. *Hirrmann* ir kreditors – treš? persona ar pras?bu pret sabiedr?bu, nevis t?p?c, ka vi?š ir akcion?rs.

73. Manupr?t, t?ds maks?jums nav kapit?la "izmaksa" 15. panta 1. punkta noz?m?, pat ja kreditors, treš? persona, vienlaikus ir ar? attiec?g?s sabiedr?bas akcion?rs. Šo t?zi pal?dz?s paskaidrot vair?ki piem?ri.

74. Pie?emsim, piem?ram, ka sabiedr?bas biroja ?kas ?pašnieks ir ar? sabiedr?bas akcion?rs un sabiedr?ba laic?gi nesamaks? vi?am ?res maksu. ?pašnieks caur tiesu piepras?tu ?res maksas par?du. Vi?a ties?bas uz ?res maksu neb?tu pamatotas uz vi?a k? akcion?ra statusu, un sabiedr?bas ?res maksas maks?jumi ?pašniekam (p?c sarakstes vai saska?? ar tiesas r?kojumu) neb?tu kapit?la izmaksa 15. panta noz?m?.

75. L?dz?gi, ja sabiedr?bas darbinieks, kurš ieg?d?jies vai sa??mis min?t?s sabiedr?bas akcijas, tiktu v?l?k ievainots darb?, jo sabiedr?ba nav izpild?jusi savu darbinieku aizsardz?bas pien?kumu, vi?a ties?bas uz zaud?jumu piedzi?u no sabiedr?bas, lai sa?emtu atl?dz?bu par ievainojumiem, neb?tu nek?d? veid? saist?tas ar vi?a k? akcion?ra statusu. Min?tajos apst?k?os atl?dz?bas izmaksa no sabiedr?bas puses neb?tu kapit?la izmaksa.

76. T? k? maks?jums kreditoram – trešajai personai, kurš vienlaikus ir ar? akcion?rs, nav kapit?la "izmaksa" 15. panta noz?m?, min?tais noteikums pie?auj t?du maks?jumu.

77. Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas 16. pant? ir tikai pras?ts atdot visas izmaksas, kas izdar?tas pretrun? 15. panta noteikumiem. No secin?juma, ko esmu izdar?jusi par 15. panta pareizu piem?rošanu, izriet, ka 16. pants situ?ciju "neapdraud".

Noteikums, kas aizliedz sabiedr?bai ieg?d?ties pašai savas akcijas, un iz??mumi no t?

78. Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas 18. panta 1. punkt? sabiedr?b?m bija aizliegts parakst?ties paš?m uz sav?m akcij?m. Tom?r 19. pant? bija noteikts, ka dal?bvalstis var at?aut

sabiedr?bai ieg?d?ties pašai savas akcijas saska?? ar min?taj? direkt?v? paredz?tajiem nosac?jumiem, savuk?rt 20. pants at??va dal?bvalst?m nepiem?rot 19. pantu ?pašiem apst?k?iem, kuros sabiedr?ba ieg?d?j?s akcijas.

79. Min?to pantu m?r?is bija aizsarg?t akcion?rus un kreditorus no tirgus uzved?bas, kas var samazin?t sabiedr?bas kapit?lu un nepatiesi paaugstin?t t?s akciju cenu. Tas, ka sabiedr?ba ieg?st pati savas akcijas, nav pretrun? min?tajam m?r?im, ja to prasa juridisks pien?kums. K? Portug?les vald?ba un Komisija pareizi nor?da, 20. panta 1. punkta d) apakšpunkt? dal?bvalst?m ir konkr?ti dota iesp?ja at?aut sabiedr?bai ieg?t akcijas “uz juridiska pien?kuma pamata”, neizmantojot 19. pant? noteikto proced?ru. T?d?j?di, cikt?l apl?kojamais valsts tiesiskais regul?jums prasa, lai akciju sabiedr?ba ieg?d?tos (atpirktu) savas akcijas – kas b?tu k? da?a no tiesisk?s aizsardz?bas l?dzek?a par sabiedr?bas pien?kumu neizpildi –, t? ir ieg?de uz juridiska pien?kuma pamata, ko dal?bvalstis saska?? ar 20. panta 1. punkta d) apakšpunktu konkr?ti dr?kst at?aut.

80. No t? izriet, ka 18. pants nelika š??rš?us apl?kojamajam valsts tiesiskajam regul?jumam.

Vienl?dz?gas attieksmes princips

81. Direkt?vas 42. pant? bija paredz?ts, ka, ieviešot Otro uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vu, dal?bvalst?m bija j?nodrošina “vienl?dz?ga attieksme pret vien?da statusa akcion?riem”. Min?to pien?kumu piem?roja, k? tas skaidri izriet?ja no fr?zes “lai ieviestu šo direkt?vu”, tikai t? konkr?t? pas?kuma ietvaros (28).

82. Akcion?rs, kuram ir juridiskas ties?bas uz zaud?jumu atl?dz?bu par akciju ieg?di, kas veikta uz maldinoša prospekta pamata, nav t?d? paš? poz?cij? k? akcion?rs, kurš uz min?to prospektu nepa??v?s. T?p?c vien?das attieksmes pret akcion?riem princips neliedz nodrošin?t tiesisk?s aizsardz?bas l?dzekli akcion?ram (29), kuram ir ties?bas uz t?du tiesisk?s aizsardz?bas l?dzekli.

12. pants

83. Saska?? ar Otr?s direkt?vas 12. pantu akcion?rus nevar?ja atbr?vot no to pien?kuma apmaks?t savu ieguld?jumu, t?d?j?di – ar pras?bu apmaks?t visu pie sabiedr?bas dibin?šanas parakst?to kapit?lu – aizsarg?jot to. T? k? A. *Hirrmann* a) nopirka parast?s akcijas sekund?raj? tirg? un b) piln?b? apmaks?ja min?t?s akcijas, šis noteikums šaj? gad?jum? nav b?tisks.

Situ?cija, ja maks?juma izdar?šanai j?izmanto parakst?tais kapit?ls vai [nedal?m?s] rezerves vai ja tas var izrais?t sabiedr?bas maks?tnesp?ju.

84. Ies?kum? es nor?d?ju, ka, cikt?l es varu spriest, šis jaut?jums ir hipot?tisks. Šai tiesai iesniegtajos materi?los nav nek?, kas liecin?tu, ka tad, ja tiesa liktu *Immofinanz* atpirkt 1375,02406 akcijas un samaks?t A. *Hirrmann* EUR 10 013,75 un uzkr?tos procentus, tai š? pien?kuma izpildei b?tu j?t?r? [nedal?m?s] rezerves vai j?izmanto parakst?tais kapit?ls.

85. Ja un cikt?l j?atbild uz šo jaut?jumu, es nemainu savu uzskatu par to, ka, t? k? t?ds maks?jums kreditoram, trešajai personai, nav kapit?la izmaksa 15. panta noz?m?, uz min?to maks?jumu neattiec?s ierobežojumi, kurus min?tais pants noteica kapit?la apjomam, ko akciju sabiedr?ba dr?kst izmaks?t saviem akcion?riem. No t? izriet, ka 15. pants neb?tu aizliedzis akciju sabiedr?bai, kas nav izpild?jusi savu pien?kumu, samaks?t kompens?ciju ieguld?t?jam, pat ja min?t? pien?kuma izpilde b?tu noz?m?jusi, ka sabiedr?bai j?izmanto savi t?rie akt?vi, un varb?t pat izrais?jusi sabiedr?bas maks?tnesp?ju.

86. Tomēr es varu tikai vēlreiz uzsvērt, ka no šai Tiesai iesniegtās informācijas izriet, ka šis jautājums ir drīzāk hipotētisks, nevis reāls.

87. Tāpēc es secinu, ka Otrā uzņēmējdarbības tiesību direktīva pieņēma tādā valsts tiesisko regulājumā, kāds tiek aplūkots šajā tiesvedībā.

Ceturtais un piektais jautājums

88. Savā ceturtajā un piektajā jautājumā valsts tiesa būtībā lēdz skaidrojumu par notikumu iestāšanās laiku, tāpēc es šos jautājumus skatīšu kopā. Apgalvotais pārkāpums notika 2005. gada 7. janvārī. A. *Hirrmann* iesniedza prasību par tiesiskās aizsardzības lēdzekļa piemērošanu 2011. gada 15. augustā. Vai Nodrošinājumu direktīva nepieļauj un/vai Otrā uzņēmējdarbības tiesību direktīva nepieļēva tādā valsts tiesisko regulājumā, kas paredz akciju iegādes atcelšanu ar atpakaļejošu spēku, kā rezultātā jāatdod atpakaļ sēkotnāji samaksātā iegādes cena, kas samaksāta pārkāpuma dienā (atlēdzībā, pamatojoties uz akciju vērtību *ex tunc*)? Vai tomēr minētās direktīvas faktiski pieprasīja, lai emitenta atbildībā tiktu noteikta ar atsauci uz akciju cenu prasības celšanas dienā (atlēdzībā, pamatojoties uz akciju vērtību *ex nunc*)?

89. A. *Hirrmann* apgalvo, ka viņam ir tiesības saņemt sēkotnājo samaksāto iegādes cenu (plus procentus), pamatojoties uz to, ka, ja viņš nebūtu maldināts, viņš nebūtu piedalījies akciju darījumā. Austrijas valdība, kura ir pievienojusies *Oberster Gerichtshof* paustajai nostājai (30) tajā ziņā, ka akcionāru aizsardzībai ir priekšroka salīdzinājumā ar sabiedrības akciju kapitāla kopuma saglabāšanu neskartu, minētos jautājumus neskata.

90. *Immofinanz* savukārt apgalvo, ka atāuja ieguldītājam pieprasīt atmaksāt sēkotnāji samaksāto iegādes cenu var radīt tādas pašas sekas kā sabiedrības atzāšana par neesošu. Tas radītu tiesisko nenoteiktību un būtu pretrunā Nodrošinājumu direktīvas 12. un 13. pantam, kuros ir izsmeļoši izklāstīti nosacījumi, ar kādiem sabiedrību var atzīt par neesošu. Tad vēl *Immofinanz* iebilst (pamatojoties uz spriedumu lietā *E. Friz* (31) un ar *Aviso Zeta* atbalstu šajā jautājumā), ka sabiedrības nepātrauktas pastvēšanas saglabāšana ir pats galvenais. Tādējādi, ja akciju darījums ir jāatceļ, akcijas jāatdod *Immofinanz* un nauda – ieguldītājam, tad atmaksājamā summa ir jāaprēķina *ex nunc* (akciju vērtībā prasības celšanas laikā), nevis *ex tunc* (sēkotnāji samaksātā iegādes cena).

91. Portugāles valdība un Komisija uzskata, ka Nodrošinājumu direktīvas 12. un 13. pants nav piemērojams. Akciju darījuma atcelšana neizraisītu *Immofinanz* atzāšanu par neesošu. Tādā nolūmā var pieņemt tikai tiesa. Turklāt ne minētajos Nodrošinājumu direktīvas pantos, ne Otrajā uzņēmējdarbības tiesību direktīvā nav prasīts, lai lēguma atcelšana radītu tikai *ex nunc* iedarbību vai lai jebkura izrietošā atbildībā tiktu noteikta uz *ex nunc* pamata. Komisija piebilst, ka valsts tiesai jānosaka emitenta atbildības apjoms, ievērojot vienlēdzīgas attieksmes pret vienāda statusa akcionāriem principu.

92. Es piekrītu Portugāles valdības un Komisijas apgalvojumiem.

93. Nodrošinājumu direktīvas 12. panta a) punktā ir noteikts, ka “nevar paredzēt citādu kārtību sabiedrību atzāšanai par neesošām, kā tikai ar tiesas nolūmā” un ka sabiedrības var atzīt par neesošām tikai un vienlēgi kādā no 12. panta b) punkta i) lēdz vi) apakšpunktā minētajiem sešiem gadījumiem. Direktīvas 13. pants attiecas uz tādas atzāšanas par neesošu sekām. Tomēr tiesas nolūmums par to, ka sabiedrībai ir radusies atbildībā pret ieguldītāju, nav tas pats, kas sabiedrības atzāšana par neesošu. Lēdz ar to Nodrošinājumu direktīvas 12. un 13. pants acīmredzami neattiecas uz akciju sabiedrības, kura nav izpildījusi savu informācijas pienākumu, atbildību; minētie panti arī neskar jautājumu par to, vai tāda atbildībā rada *ex nunc* vai *ex tunc*

iedarb?bu.

94. Akcion?ru aizsardz?bas direkt?v?s nav ietvertas ?pašas pras?bas attiec?b? uz tiesisk?s aizsardz?bas l?dzek?a veidu, kas dal?bvalstij j?nosaka, ja emitents neizpilda savu inform?cijas pien?kumu, neskarot to, ka uzliktaj?m sankcij?m j?b?t “efekt?v?m, sam?r?g?m ar nodar?jumu un prevent?v?m”. L?dz ar to dal?bvalst?m ir plaša r?c?bas br?v?ba, kur? katr? zi?? ietilpst nol?mums par to, vai akciju dar?juma atcelšanai j?rada *ex tunc* vai *ex nunc* iedarb?ba.

95. Spriedum? liet? *E. Friz* (32) Tiesa ir uzskat?jusi, ka, ja pat?r?t?js ir izmantojis savas ties?bas atteikties no dal?bas sl?gt? nekustamo ?pašumu fond?, kas izveidots k? person?lsabiedr?ba, (Direkt?va 85/577) (33) pie??va iesp?ju atcelt l?gumu uz *ex nunc* pamata. (34) Min?to spriedumu nevar interpret?t t?d?j?di, ka tas *pieprasa* no dal?bvalst?m da??do šeit apl?kojamo direkt?vu kontekst? nodrošin?t, lai akciju dar?juma atcelšana, kas rodas no sabiedr?bas inform?cijas pien?kumu neizpildes, rad?tu tikai *ex nunc* iedarb?bu.

96. Visbeidzot Otr?s uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vas 12., 15., 16., 18., 19. un/vai 42. panta tekst? es neatrodu nek? t?da, kas liecin?tu, ka t?da pras?ba ir bijusi tajos ietverta. Es piekr?tu Komisijai, ka valsts tiesai var b?t j?veic pas?kumi, lai nodrošin?tu vien?du attieksmi pret visiem akcion?riem, kuri nopirkuši akcijas uz vienas un t?s pašas maldinoš?s inform?cijas pamata, k? tas pras?ts 42. pant?. Neskarot to, es uzskatu, ka visi min?tie panti ir neb?tiski nol?muma pie?emšanai par *ex tunc/ex nunc* aspektu. K? esmu jau nor?d?jusi, min?tais nol?mums j?pie?em saska?? ar valsts ties?bu aktiem.

Secin?jumi

97. ?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, es ierosinu Tiesai uz *Handelsgericht Wien* uzdotajiem jaut?jumiem atbild?t š?di:

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?va 2003/71/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?va 2004/109/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?va 2003/6/EK pie?auj t?du valsts tiesisko regul?jumu, kur? ir paredz?ts, ka, ja akciju sabiedr?ba neizpilda savus pien?kumus, kas tai noteikti min?taj?s direkt?v?s, tai ir j?atp?rk savas akcijas un j?atmaks? pirkuma cena atpaka? ieguld?t?jam. T?du valsts tiesisko regul?jumu pie?auj ar? Padomes Direkt?vas 77/91/EEK 12., 15., 16., 18., 19. un/vai 42. pants;

2. gan Eiropas Parlamenta un Padomes Direkt?va 2009/101/EK, gan Padomes Direkt?va 77/91/EEK pie?auj akciju ieg?des atcelšanu ar atpaka?ejošu sp?ku, k? rezult?t? ir j?atdod atpaka? s?kotn?ji samaks?t? pirkuma cena.

1 – Ori?in?lvaloda – ang?u.

2 – Padomes 1976. gada 13. decembra Otr? Direkt?va 77/91/EEK par to, k? vien?došanas nol?k? koordin?t nodrošin?jumus, ko saist?b? ar akciju sabiedr?bu veidošanu un to kapit?la saglab?šanu un main?šanu dal?bvalstis prasa no sabiedr?b?m L?guma 58. panta otr? punkta noz?m?, lai aizsarg?tu sabiedr?bas dal?bnieku un trešo personu intereses (OV 1977, L 26, 1. lpp.). Otro uz??m?jdarb?bas ties?bu direkt?vu atc?la un aizst?ja ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direkt?vu 2012/30/ES par **to, k? vien?došanas nol?k? koordin?t nodrošin?jumus, ko saist?b? ar akciju sabiedr?bu veidošanu un to kapit?la saglab?šanu un main?šanu dal?bvalstis prasa no sabiedr?b?m L?guma par Eiropas Savien?bas darb?bu 54. panta otr? punkta noz?m?, lai aizsarg?tu sabiedr?bu dal?bnieku un trešo personu intereses** (OV L 315, 74. lpp.). Iepriekš t? bija groz?ta ar Padomes 1992. gada 23. novembra Direkt?vu 92/101/EEK, ar ko Direkt?vu 77/91/EEK groza attiec?b? uz akciju sabiedr?bu dibin?šanu un to kapit?la uztur?šanu un main?šanu (OV 1992, L 347, 64. lpp.), k? rezult?t? rad?s

redakcija, kura bija spēkā akciju iegādes līguma slēgšanas dienā 2005. gada 7. janvārī, par kuru tika celta prasība valsts tiesā. Vēlāk tā tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. Gada 6. Septembra Direktīvu 2006/68/EK, ar ko Padomes Direktīvu 77/91/EEK groza attiecībā uz akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu (OV L 264, 32. lpp.) un Padomes 2006. Gada 20. Novembra Direktīvu 2006/99/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas uzņēmējdarbības tiesību jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos (OV 2009, L 259, 14. lpp.).

3 – Skat. iepriekš 2. zemesvērtības piezīmi.

4 – Direktīvas 2012/30 17. pants aizstāj 15. pantu Otrajā uzņēmējdarbības tiesību direktīvā, kas minēta iepriekš 2. zemesvērtības piezīmē.

5 – Direktīvas 2012/30 20. pants aizstāj 18. pantu Otrajā uzņēmējdarbības tiesību direktīvā, kas minēta iepriekš 2. zemesvērtības piezīmē.

6 – Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapirus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV L 345, 64. lpp.). Dalībvalstīm šī direktīva bija jātransponē ne vēlāk kā 2005. gada 1. jūlijā (29. pants). Man nav zināms, vai šis Prospektu direktīvas versija bija transponēta Austrijas tiesību sistēmā 2005. gada 7. janvārī – dienā, kad tika noslēgtas akciju iegādes līgums. Ja tā nebija transponēta, valsts tiesību akti, iespējams, ir atainojuši Direktīvas 89/298/EEK prasības (OV L 124, 8. lpp.). Kopš tā laika Prospektu direktīva ir grozīta ar Direktīvu 2008/11/EK (OV L 76, 37. lpp.), lai gan 6. un 25. pants, kas ir būtiski šajā lietā, netika grozīti.

7 – Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīva 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapirus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 38. lpp.). Šī direktīva bija jātransponē līdz 2007. gada 20. janvārim, tāpēc akciju iegādes dienā valsts tiesības varēja būt atspoguļotas pārskatāmās prasības, kas paredzētas iepriekš minētajā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvā 2001/34/EK par vērtspapuru iekāpšanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par to diem vērtspapuriem, kura stājās spēkā 2001. gada 26. jūlijā un ar kuru tika kodificētas vairākas agrākas direktīvas, tostarp 1982. gada 15. februāra Direktīva 82/121/EEK par informāciju, kas regulēri jāpublicē sabiedrībām, kuru akcijas ir iekāptas oficiālajā biržas sarakstā (OV 1982, L 48, 26. lpp.).

8 – Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/6/EK par iekšējās informācijas āunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus āunprātīgu izmantošanu) (OV L 96, 16. lpp.). Lai gan, ņemot vērā direktīvas mērķi, tai labāk derētu nosaukums "Tirgus integritātes direktīva", parasti to dēvē par Tirgus āunprātīgās izmantošanas direktīvu, tāpēc es šajā viedoklī ievērošu šo paražu. Dalībvalstīm tika prasīts transponēt šo direktīvu līdz 2004. gada 12. oktobrim. Kopš tā laika tā ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/78/ES, ar ko groza Direktīvas 98/26/EK, 2002/87/EK, 2003/6/EK, 2003/41/EK, 2003/71/EK, 2004/39/EK, 2004/109/EK, 2005/60/EK, 2006/48/EK, 2006/49/EK un 2009/65/EK attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapuru un tirgu iestādes) pilnvarām (OV L 331, 120. lpp.), bet 14. panta 1. punkts, kas tiek aplūkots šajā lietā, netika grozīts.

9 – Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/101/EK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrā punkta nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses

(OV L 258, 11. lpp.). Šī direktīva tika pieņemta pēc valsts tiesāplūkojamā akciju iegādes darījuma. Valsts tiesas minētie 12. un 13. pants līdz šim nav grozīti.

10 – Es atsaukos uz minētajām direktīvām kopumā kā uz Akcionāru aizsardzības direktīvu.

11 – Šis uzskaitījums ir saglabāts iepriekš 2. zemsveras piezīmē minētās Direktīvas 2012/30 1. pantā un I pielikumā.

12 – Direktīvas 2012/30 6. pants aizstāja 6. pantu Otrajā uzņēmējdarbības tiesību direktīvā.

13 – Direktīvas 2012/30 14. pants aizstāja 12. pantu Otrajā uzņēmējdarbības tiesību direktīvā.

14 – Aizstāts ar Direktīvas 2012/30 17. pantu.

15 – Aizstāts ar Direktīvas 2012/30 20. pantu.

16 – Aizstāts ar Direktīvas 2012/30 21. pantu.

17 – 19. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

18 – 19. panta 1. punkta c) apakšpunkts.

19 – 19. panta 1. punkta d) apakšpunkts.

20 – Aizstāts ar Direktīvas 2012/30 22. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

21 – Direktīvas preambulas pirmais un otrais apsvērumi.

22 – Patērētāji šī noteikuma izpratnē ir privātpersonas, kuras darbojas savā, nevis sabiedrības vārdā. Šīet, ka uz *A. Hirmann* saistībā ar viņa akciju iegādi attiecas šī definīcija.

23 – Lasītājam var šīst dāvāini, ka *A. Hirmann* akciju pirkumā ir tikusi iekāuta akcijas dāva. Tomēr tieši šis skaitlis ir norādīts līgumā sniegtā prejudiciālā nolikumā.

24 – Atklātības prasību direktīvas 28. panta 1. punktā ir minētas arī civiltiesiskās sankcijas.

25 – Skat. iepriekš 2. zemsveras piezīmi, kurā ir norādīta tolaik spēkā esošā Otrās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas redakcija.

26 – Lieta 7 *Ob* 77/10i.

27 – Lieta 6 *Ob* 28/12d.

28 – Tiesas 2009. gada 15. oktobra spriedums lietā C-101/08 *Audiolux SA u.c./Groupe Bruxelles Lambert SA u.c. un Bertelsmann AG u.c.* (Krājums, L-9823. lpp., 37.–42. punkts). Skat. arī Otrās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas preambulas piekto apsvērumu.

29 – Ja tiesības uz tiesiskās aizsardzības līdzekli ir vairāk nekā vienam akcionāram, valsts tiesai, nosakot sabiedrības atbildības apjomu pret katru no tiem, acīmredzami būs jāpiemēro vienlīdzīgas attieksmes pret vienāda statusa akcionāriem princips.

30 – Skat. iepriekš 26. un 27. zemsveras piezīmi.

31 – Minēts 39. punktā.

32 – Min?ts iepriekš 31. zemsv?tras piez?m?.

33 – Padomes 1985. gada 20. decembra Direkt?va 85/577/EEK par pat?r?t?ja aizsardz?bu attiec?b? uz l?gumiem, kas nosl?gti ?rpus uz??muma telp?m (OV L 372, 31. lpp.).

34 – Spriedums liet? *E. Friz*, min?ts 39. un 50. punkt?.